2-24133223-12-2-21112024
Dosarul nr. 2-15452/2024

**H O T Ă R Â R E**
***În numele Legii***

29 aprilie 2025 mun.Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință judiciară publică cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lupea Victor către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Cepurenco Valentin, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

**A C O N S T A T A T :**

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 19.11.2024, reclamantul Lupea Victor, reprezentat de avocatul Andrei Cernicov a chemat în judecată, în contradictoriu, Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Cepurenco Valentin și a solicitat ca instanța de judecată să dispună încasarea solidară a prejudiciului material de 790 lei, moral de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată de 3000 lei.

*În motivarea de admitere a acțiunii,* reclamantul a invocat că la data de 7.06.2023 agenții INP au întocmit un proces verbal de contravenție, sub nr. ***** prin care a fost dispusă evacuarea mijlocului de transport și aplicarea amenzii contravenționale. Urmare a aceste decizii, a fost constrâns să achite suma de 790 lei pentru servicii de evacuare, deși vehiculul nu a fost efectiv ridicat, iar aceste servicii nu au fost prestate în realitate, acest lucru fiind impus de către colaboratorii poliției care întocmeau procesul-verbal.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău nr. 5r-3998/23 din 27.10.2023 s-a dispus anularea procesului verbal, declarând măsurile dispuse ca fiind nelegale. Această hotărâre a devenit irevocabilă, stabilindu-se astfel că sancțiunea aplicată nu a fost justificată. Ulterior a solicitat restituirea sumei achitate către SRL

„Magda Tur” și către IGP, însă cererea a fost respinsă, fiind sugerat adresarea către Ministerul Justiției cu Legea nr. 1545.

Prin răspunsul Ministerului Justiției nr. 1476 din 13.06.2024 a fost refuzat restituirea prejudiciului, argumentând că doar instanța de judecată poate decide acordarea despăgubirilor în baza Legii nr. 1545. La moment constatate cel puțin 2 raționamente, autoritățile statului la care s-a adresat în ordine prealabilă din start sugerează o cale procesuală greșită și fac referire la o Lege care nu este aplicabilă speței, deoarece legea dată se aplică doar în situația dată analizată încă prin Hotărârea Curții Constituționale la sesizarea nr. 139g/2022, or, este posibilă aplicarea acestei legi doar pentru încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de judecată, nu și de poliție. Întinderea prejudiciului, dezgustul provocat de interacțiunea cu anumiți reprezentanți a unei autorități de drept că aceste daune morale aduse sunt esențiale și le valorifică în cuantum de 30 000 lei.

Prin încheierea din 25.11.2024 cererea a fost lăsată fără curs, fiind acordat termen întru lichidarea neajunsurilor (f.d.16-17), iar prin încheierea din 02.12.2024 cererea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă (f.d.22).

La data de 20.12.2024 de către reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, Mihaela Railean, ***a fost depusă referință*** fiind invocată netemeinicia acțiunii cu solicitările de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate(f.d.28-39, 89-100).

Prin încheierea de ședință din 17.02.2025 a fost atras în proces, în baza art. 67 CPC, în calitate de intervenient accesoriu Cepurenco Valentin(f.d.108-109).

***Argumentele părților în ședințele de judecată :***

Reclamantul Lupea Victor și reprezentantul reclamantului avocatul Andrei Cernicov, împuternicit în baza mandatului nr. 1809045 din 11.11.2024, *în pledoarii,* au susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea integrală a acesteia. La întrebarea instanței a *specificat că partea reclamantă î-și întemeiază pretențiile în baza Codul civil și Codul Contravențional și nu în baza Legii nr. 1545.*

Reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, Railean Mihaela, împuternicită în baza procurii nr. 34/17-165 din 10.01.2025, a susținut poziția de respingere a cererii de chemare în judecată.

Intervenientul accesoriu Cepurenco Valentin, în ședințele de judecată nu s-a prezentat în pofida înștiințării legale, dar a solicitat examinarea în lipsă.

**Aprecierea instanței de judecată.**

***Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată apreciază cererea de chemare în judecată întemeiată şi pasibilă admiterii parţiale din următoarele considerente.***

În baza art.20 alin.(1) şi alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii.

În sensul art. 239 Cod de procedură civilă, instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină

circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii, iar în conformitate cu exigenţele alineatului (3) al aceluiaşi articol, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant şi în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere argumentelor reclamantului, avocatului și obiecțiilor reprezentantului pârâților, intervenientului accesoriu în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată, și anume:

- procesul verbal cu privire la contravenție din 7.06.2023, bonul fiscal pe 790 lei(f.d.6,7).

- hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-3998/2023 din 27.10.2023 ce atestă ,,...admiterea contestației reclamantului, *anularea procesului verbal cu privire la contravenție Seria ***** și decizia de sancționare din 7.06.2023, încheiate de către agentul constatator din cadrul INSP, Cepurenco Valentin, în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, dată fiind inexistența faptei contravenționale..."*(f.d.8-10);

- cererea prealabilă din 29.01.2024 adresată MAI, INP al IGP, Delegației UE în RM și răspunsul din 13.02.2024(f.d.11-12);

- cererea prealabilă adresată MJ și MF din 13.06.2024 și răspunsul MJ din 21.06.2024(f.d.13-14);

- bonul de plată a asistenței juridice Seria DAA Nr. ***** din 11.11.2024(f.d.15).

Dând apreciere probelor enumerate, instanța constată că procesul verbal cu privire la contravenție Seria ***** și decizia de sancționare din 7.06.2023 sub formă de amendă de 18 u.c., echivalentul a 900 lei și 4 puncte de penalizare, *a fost anulat* în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, dată fiind inexistența faptei contravenționale, act judecătoresc rămas irevocabil prin neatacare.

Aceste circumstanțe demonstrează că la momentul întocmirii procesului verbal din 7.06.2023, agentul nu a întreprins toate acţiunile în vederea elucidării tuturor circumstanţelor cauzei contravenţionale. Astfel, reclamantul a depus prezenta acțiune prin care a solicitat repararea prejudiciului material de 790 lei, moral de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată de 3000 lei.

*În corespundere cu prevederile art.123 alin.(2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă*

*soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.*

În acest sens, instanța consideră necesar să rețină ca fiind pertinente prevederile art. 5 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, conform cărora orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Niciunei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.

Pornind de la această situaţie de fapt, se reține că conform art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar conform art. 53 alin. (2) din Constituție, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanțele judecătorești. Natura penală a procesului contravențional, a fost statuată în practica constantă a CEDO.

În baza art. 45 alin.(1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Potrivit art. 384 alin.(2) lit.u) din Codul Contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Conform prevederilor art. 19 alin.(1), (3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii.

Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prevederile art.2037 Cod civil stipulează că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Astfel, se reține faptul că prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 5r-3998/2023 din 27.10.2023 s-a încetat procesul contravențional, dată fiind inexistența faptei contravenționale, deci atragerea la răspundere contravențională a reclamantului a constituit o decizie neîntemeiată și arbitrară, acest fapt îi oferă dreptul subiectiv la repararea prejudiciului moral.

În urma celor elucidate și constatate, rezultă incontestabil faptul că lui Lupea Victor i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că în privința sa a fost pornit un proces contravențional pentru care agentul constatator i-a aplicat pedeapsa sub forma amenzii și a fost nevoit să își demonstreze nevinovăția, fapt care a și fost constatat de către instanța de judecată.

Instanța menționează că cele mai frecvent menționate modalităţi de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din *jurisprudenţa CEDO,* sunt durerea, suferinţa, rănirile fizice şi psihice, sentimentul de anxietate, stres şi nelinişte, sentimentul de neputinţă, sentimentul de frustrare, nedreptate şi umilinţă, starea de frică şi incertitudine de lungă durată, perturbarea vieţii, diminuarea reputației, pierderea de oportunitate.

Instanța relevă că cuantificarea prejudiciului moral nu este supus unor criterii legale de determinare, cuantumul daunelor morale stabilindu-se prin apreciere, ca urmare a aplicării de către instanţa de judecată a criteriilor referitoare la consecinţele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic şi psihic, importanţa valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării, aceste criterii fiind subordonate aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept indicate, instanța de judecată consideră că urmează a fi recuperat reclamantului prejudiciul moral în mărime de 1000 lei, fiind o sumă rezonabilă și echitabilă, pentru intentarea procesului contravențional în baza art.354 Cod Contravențional, cu aplicarea față de reclamant a sancțiunii contravenționale, care ulterior a fost anulat și încetat procesul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

În cazul dat, instanța de judecată va dispune încasarea de la pârâtul Inspectoratul General al Poliției, fiind autoritatea în a cărei subordine se află toate inspectoratele de sector, inclusiv și Inspectoratul Național de Securitate Publică, în beneficiul lui Lupea Victor prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. Or, la stabilirea mărimii compensaţiei s-a ţinut cont şi de: natura juridică a faptelor imputate, gravitatea redusă a abaterilor care i-au fost incriminate în mod neîntemeiat reclamantului, precum şi faptul că ultimul cu siguranţă a obţinut în mod cert o anumită satisfacţie ca urmare a anulării de către instanţa de judecată a procesului verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa sa.

Instanța consideră solicitarea reclamantului de încasare a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciul moral ca fiind neîntemeiată, exagerată și nerezonabilă, urmând a fi respinsă, or, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, instanța, în principal, a ținut cont de temeiurile invocate și probele cercetate de părți în litigiu, precum și impactul pe care l-au avut atragerea la răspunderea contravențională și anularea procesului verbal-contravențional.

Aici instanța subliniază că cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și, totodată, nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

În ceea ce privește invocarea făcută la faza pledoariilor de reclamant cu privire la temeiul de drept al acțiunii că nu este fondată cererea în baza prevederilor Legii nr. 1545, or, aplicarea ilicită a amenzii contravenționale nu a fost aplicată de către instanța de judecată ci de către alte organe, INSP, motiv pentru care urmează a fi aplicate prevederile Codului contravențional și Codului civil.

În dovedire, instanța din probatoriul prezentat atestă la caz, *caracterul ilicit* al amenzii contravenţionale, de 900 lei și 4 puncte de penalizare, aplicate reclamantului, de către agentul constatator al INSP, în persoana lui Cepurenco Valentin, or, din motivarea hotărîrii judecătorești, rezultă că agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională *doar în baza propriilor presupuneri*, nefiind prezentate probe care să demonstreze vinovăţia, fără a prezenta probe suficiente, concludente, pertinente și utile la caz, cel puțin planșe fotografice a locului

staționării automobilului, schiță, declarații eventualilor martori, care incontestabil ar proba acele circumstanțe, și care de fapt sunt indicate vag și în linii generale, fiind în contradicție cu cele prezentate instanței, cercetate în ședință judiciară.

Prin materialul probatoriu, se dovedește, că acuzația în materie contravențională adusă persoanei Victor Lupea, a fost neîntemeiată, contrariul nefiind demonstrat de reprezentantul pârâților și intervenientului accesoriu, agentul constatator.

În acest segment, reieșind din lectura anumitor decizii pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, că din perspectiva naturii, duratei, efectelor, modalității de executare și a intensității, dacă în cazul în care o măsură privativă/neprivativă de libertate a fost luată în condiții nedrepte/nelegale, statul datorează despăgubiri, indiferent de rezultatul procesului penal/contravențional, tot astfel, cînd statul nu reușește să răstoarne prezumția de nevinovăție ***in dubio pro reo*****,** aceasta reclamă un necesar drept la despăgubire, deoarece orice acțiune a statului, chiar legală fiind, prin finalitatea sa devine injustă, nedreaptă pentru cetățean, astfel ca aceasta devine nejustificată și, în consecință, ilicită, angajează răspunderea.

În speță nu sunt întrunite condițiile *încasării solidare*, or, potrivit Regulamentului cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei aprobat prin Hotărîrea Guvernului Nr. 547 din 12.11.2019, pct. 3. inspectoratul *reprezintă unitatea centrală de administrare şi control al Poliţiei*, *cu statut de persoană juridică de drept public*, avînd competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, prin urmare încasarea solidară din INSP și IGP este neîntemeiată.

*Considerații la prejudiciu material de 790 lei* se apreciază a fi întemeiat, or, reclamantul a prezentat bonul fiscal din 7.06.2023, ora 11:23 ce atestă achitarea către parcarea specială „Magda Tur ” S.R.L. a cheltuielilor de ridicare a mijlocului de transport, care portivit art. 130 alin. (5) CPC proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine *corespund realităţii*.

*Considerații privind cheltuielile pentru asistență juridică*, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și ($1^1$) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr.23 *privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistenţă juridică*, Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţilor *privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică*, aprobată prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012, precum și a practicii Curţii Europene, precizăm că la aprecierea cheltuielilor pentru asistenţă juridică urmează a fi constatat faptul dacă acestea **au fost necesare**, **realmente angajate** şi **rezonabile în cuantum.**

Pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Aici necesită a fi evidențiat că pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

În hotărârea *Amihalachioaie împotriva Moldovei* (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

În cazul supus judecării, rezultă că reclamantul a fost reprezentat pe parcursul procesului de avocatul Lupea Victor, fiind anexat bonul de plată seria DAA nr. ***** din 11.11.2024 a cheltuielilor de asistență juridică pe suma de 3000 lei. Și aici în aspectul de valoare a pricinii, instanța de judecată se convinge că litigiul civil nr. 2-15452/24, are un grad de complexitate de 12,20, intrat la 21

noiembrie 2024, a urmat calea redistribuirii aleatorie, au fost emise încheieri de a nu da curs, ședință/amânare/prezentare de probe/etc, miza căruia este clară.

Astfel că, onorariul de avocat cerut de 3000 lei, pentru examinarea litigiului în fond, **este una obiectivă**, or, acest onorariu se apreciază de către instanță ca fiind unul de necesitate și rezonabilitate. Este adevărat că onorariile avocaților sunt negociabile și se stabilesc prin contractul de asistență juridică, însă suma solicitată de 3000 lei, la caz, vine în raport cu numărul de părți, natura și complexitatea litigiului.

Așa fiind, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Andrei Cernicov în sumă de 3000 lei sunt reale, rezonabile și necesare. În condiţiile speței, a fost demonstrată *necesitatea, relevanța, actualitatea şi dovada existenței şi întinderii lor, cît şi încasarea*, fapt ce la caz, a fost realizat.

Pornind de la timpul utilizat de avocat și de la proporționalitate, amplitudine și complexitate, hotărăște calea admiterii prin încasarea cheltuielilor de asistență juridică, apreciate, în mărimea de 3 000 (trei mii) lei 00 bani.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art. 130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii parțiale a cererii, încasând de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Lupea Victor suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciul moral, suma de 790 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei. În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

**HOTĂRĂŞTE:**

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Lupea Victor către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, intervenient accesoriu Cepurenco Valentin, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Lupea Victor suma de **1000 (o mie) lei** cu titlu de prejudiciul moral, suma de **790 (șapte sute nouă zeci) lei** cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de asistență juridică în sumă de **3000 (trei mii) lei**.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Muruianu Maria**
***Copia corespunde originalului, Judecător*** ***Muruianu Maria***